

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Supreme Court of Justice of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Suprême de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

M.A. v. Franța - 9373/15

Hotărârea din 1.2.2018 [Secția a V-a]

Articolul 34

Împiedicarea exercitării dreptului la recurs

Executarea anticipată a ordinului de expulzare, înainte ca măsura provizorie să poată fi notificată autorităților: *eșecul de a se conforma cu cerințele articolului 34*

Articolul 3

Expulzare

Trimiterea în Algeria a unei persoane condamnate în Franța pentru comiterea unei infracțiuni cu caracter terorist: *încălcare*

În fapt – Reclamantul, cetățean algerian, a fost condamnat în 2006 la șapte ani de închisoare pentru participarea la un grup criminal în vederea pregătirii de acte de terorism (presupusele fapte au fost comise în țări diferite, inclusiv în Franța și în Algeria), precum și la interdicția absolută de a se afla pe teritoriul francez. Începând cu 2010, acesta a fost plasat în arest la domiciliu, până la executarea pedepsei complementare, a cărei anulare a cerut-o, însă fără succes. În 2014, acesta a depus o cerere de acordare a azilului, care a fost respinsă de către Biroul francez de protecție a refugiaților și a apatrizilor (OFPRA) pe 17 februarie 2015. Reclamantul nu a fost informat despre aceasta decât pe 20 februarie 2015, la ora 9 și 20, fiind trimis în Algeria cu un avion, la ora 16.00. Cu puțin timp înainte, avocatul său a obținut de la Curte dispunerea unei măsuri provizorii de amânare a acestei plecări, însă informația a ajuns la aeroport prea târziu. Ajuns în Algeria, reclamantul a fost arestat imediat și plasat în detenție, pentru a fi desfășurată urmărirea penală.

În drept – Articolul 3: Cu privire la situația din Algeria, nu există vreun element nou care să pună la îndoială concluziile la care a ajuns Curtea în cazul *Daoudi* (19576/08, 3 decembrie 2009, [Nota informativă 125](#)) în baza rapoartelor concordante ale Comitetului Națiunilor Unite împotriva torturii și ale mai multor organizații non-guvernamentale, în particular în cazul persoanelor suspectate de implicare în acte de terorism internațional.

Mai mult, reclamantul nu fusese doar „suspectat” de legături cu terorismul, ci fusese condamnat în Franța, pentru comiterea de fapte grave, situație care era cunoscută de către autoritățile algeriene. În consecință, la data întoarcerii sale în Algeria, exista riscul real și serios ca reclamantul să fie supus unor tratamente contrare articolului 3 din Convenție.

Faptul că reclamantul a așteptat aproape paisprezece ani înainte de a solicita acordarea statutului de refugiat este, bineînțeles, surprinzător; totuși, această circumstanță nu a constituit unul din elementele pe care și-a bazat decizia OFPRA, mai bine plasat să aprecieze comportamentul reclamantului.

Curtea nu a reținut obiecția Guvernului potrivit căreia alte persoane condamnate pentru comiterea de infracțiuni legate de terorism au fost trimise în Algeria, fără să invoce existența vreunui risc de încălcare a articolului 3.

Concluzie: încălcare (șase voturi la unu).

Articolul 34: Bineînțeles, ar putea fi necesar ca autoritățile competente să pună în aplicare ordinele de expulzare cu celeritate și în mod eficace. Totuși, condițiile pentru o asemenea executare nu trebuiau să aibă ca obiect privarea persoanei de dreptul de a-i solicita Curții dispunerea unei măsuri provizorii.

Totuși, în acest caz, autoritățile franceze i-au creat reclamantului condiții prea dificile pentru a prezenta o asemenea cerere în timp util: decizia din 17 februarie 2015 de respingere a solicitării sale de acordare a azilului nu i-a fost notificată decât în ziua plecării, pe 20 februarie; modalitățile de transport erau deja stabilite începând cu cel puțin data de 18 februarie; iar permisul din partea autorităților algeriene a fost obținut pe data de 19 februarie. Aceste pregătiri au făcut posibil ca trimiterea reclamantului în Algeria să aibă loc într-o perioadă de timp mai mică de șapte ore după notificarea deciziei care stabilea țara de destinație.

Procedând astfel, autoritățile au subminat în mod deliberat și de o manieră ireversibilă nivelul de protecție al drepturilor enunțate în Convenție, a căror respectare a cerut-o reclamantul, prin sesizarea depusă la Curte. Orice constatare a unei posibile încălcări a Convenției este lipsită de utilitate, de vreme ce reclamantul se află acum într-un stat care nu este parte la acest instrument de protecție a drepturilor omului.

Concluzie: eșecul de a se conforma cu articolul 24 (șase voturi la unu)

Articolul 46: Având în vedere că reclamantul se află acum sub jurisdicția unui stat care nu este parte la Convenție, guvernului francez îi revine să întreprindă toate măsurile posibile pentru a obține de la autoritățile algeriene asigurări concrete și precise cu privire la faptul că reclamantul nu va fi supus unor tratamente contrare articolului 3 din Convenție.

Articolul 41: constatarea existenței unei încălcări este suficientă în sine pentru acoperirea prejudiciului moral suferit; capătul de cerere referitor la acoperirea prejudiciului material - respins.